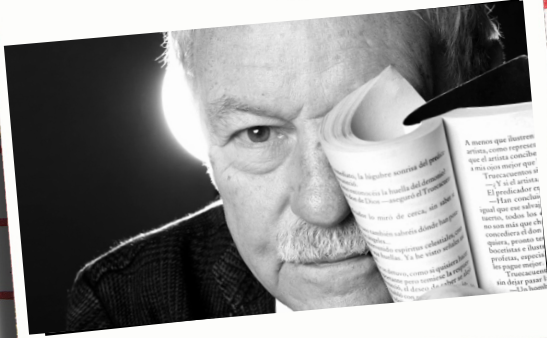

ENTREVISTA A....

EDUARDO MENDOZA

Quan era nen va canviar tres vegades d'escola, primer va anar a l'escola de monges Nuestra Señora de Loreto, després a una de les Mercedarias i, finalment, al 1950, va entrar al col·legi

dels Germans Maristes, d'on ja no es va moure.

El títol original de 'La verdad sobre el caso Savolta' era 'Los soldados de Cataluña'. L'escriptor es va veure obligat a canviar-lo per la censura franquista.

'Sin noticias de Gurb' i 'El último trayecto de Horacio Dos' no van ser concebudes com a novel·les sinó que es van publicar de forma serial durant dos estius diferents al diari El País.

P: Primer de tot felicitar-lo per la seva novel·la Sin noticias de Gurb. És el llibre que he pogut llegir més de cinc cops i totes les vegades m'ha sorprès amb un somriure. La meua pregunta és: On escrivia la seva idea inicial? Portava alguna llibreta a sobre? Elisabet Usuari: Anònim

R: Sempre escric a mà i en aquest cas, també. Però és cert que m'havia comprat un ordinador, pensa que estem parlant de fa molts anys, i també feia experiments amb aquesta gran novetat. Mai no he portat una llibreta per anotar les idees. Si em ve una al cap, espero a tornar a la meua taula, encara que passin dies. Si després no la recordo, és que no valia la pena.

P: Estimat senyor Mendoza, sóc una gran fan dels llibres que es desenvolupen a Barcelona, m'agradaria saber com es prepara els llibres sobre èpoques passades i quin tipus d'informació consulta per adaptar-los de manera tant fantàstica. Moltes gràcies. Usuari: Anònim

R: Per conèixer una mica una època o un episodi del passat s'ha de recórrer a moltes fonts: llibres, premsa i qualsevol altre possibilitat que se'ns passi pel cap. Si l'època és recent, potser queden persones que tenen

records de primera mà. De vegades edificis o llocs concrets ajuden. En conjunt, és com un viatge.

P: ¿Nos podría hablar de la importancia de la "verdad histórica" en sus novelas? ¿En una novela histórica hay que ser siempre fiel a la Historia real, o tiene prioridad la trama de la novela aunque eso implique cambiar detalles importantes del tiempo y el lugar donde está ubicado? ¿Cómo lo resuelve cuando la novela pide algo que no cuadra con el marco histórico? Usuari: Anònim

R: Yo no pretendo hacer novela histórica, sino novela convencional, de pura ficción, situada en un marco histórico. En este sentido, todas las novelas lo son cuando han pasado unos años. Tampoco quiero hacer novelas de Barcelona. Escribo historias que pasan en Barcelona. De modo que no me preocupo por el rigor histórico en sentido estricto. Tampoco me invento la Historia, y me gusta respetar a grandes rasgos los sucesos y los personajes históricos. Supongo que es una cuestión de equilibrio.

P: Quantes hores escriu al dia? I a la lectura, quant de temps dedica? Usuari: Anònim

R: A escriure, unes tres hores. Menys no és suficient, i molt més és massa. Després vaig pensant en el que estic fent al llarg de tot el dia, i a la nit si no puc dormir. A la lectura també dedico unes dues hores. S'ha de llegir molt i no estonetes curtes. Sóc un gran lector.

P: Reescriu molt?

Usuari: Anònim

R: No sé què és molt. Corregeixo molt i reescric bastant. Depèn. Hi han passatges que els he reescrit nou, dotze, vint vegades. Altres surten més o menys bé a la primera. Quan acabo un llibre reescric moltes parts. Un només entén el que vol escriure quan ja ho ha escrit. Aleshores s'ha de treballar molt.

P: Quina és la estranya història que va motivar la transformació de Gallifa i que aquest tingui un fusell americà carregat al seu armari? A la novel·la, queda pendent una explicació d'en Porcar, i els lectors de "Una comedia ligera", necessitem saber-ho.

Usuari: Anònim

R: Uf, ja no me'n recordava de Gallifa. He hagut de buscar el fragment i tampoc recordo què volia dir. Suposo que és una d'aquestes converses que queden tallades i ja no tornen a sortir. El soroll de fons que ens acompanya tota la vida. En qualsevol cas, mai no sabrem què li va passar a Gallifa. El que no està dintre d'una novel·la, no existeix. No hi ha una realitat paral·lela. Ho sento.

P: Quins han estat els seus referents literaris? Anava sovint a la biblioteca?

Usuari: Anònim

R: Totes les lectures són un referent per a un escriptor. Unes per bones, altres per dolentes. Tinc alguns models literaris, però no intento imitar-los. Anava i continuo anant a biblioteques. M'agrada l'ambient, em concentro millor que a casa, com és natural, i sobre tot, he rebut sempre una ajuda valuosíssima del personal de les biblioteques. En saben molt i són d'una gran generositat. Sense excepcions. I he estat a biblioteques per tot el món.

P: Just abans d'escriure una novel·la, te fet un guió/esquema/etc amb el que passarà i el que explicarà a cada capítol de l'obra? Xavier.

Usuari: Anònim

R: No. Començo a escriure a partir d'una idea general i després em deixo portar per la mateixa narració. Això m'obliga a tornar enrere de tant en tant per quadrar les situacions.

P: Estic a punt d'acabar 'El misterio de la cripta embrujada' i m'agradaria saber d'on surt la inspiració per a la creació del protagonista. M'agraden molt els seus llibres! Penso que 'Sin noticias de Gurb' és una obra mestra. Alguna recomanació per a joves escriptors? Moltes gràcies!!

Usuari: Anònim

R: No se sap d'on surt la inspiració. Ni tan sols què és la inspiració. Quan un es posa a pensar de vegades li vénen idees al cap. Quan més es pensa, més idees. I aquesta és la recomanació.

P: Pel que fa als personatges històrics que surten a Madrid 1936, va intentar encaixar la personalitat real dels mateixos pel que vostè coneixia o la va imaginar totalment?

Usuari: Anònim

R: El 1936 jo no havia nascut. Tot el que sé ho sé per haver-ho llegit o escoltat, o vist en documentals. Amb aquests coneixements vaig imaginar el conjunt.

P: Eduardo, te agradezco tu arte literario. ¡Tu libro Sin noticias de Gurb me hizo reír hasta llorar en un momento muy triste de mi vida! Quisiera saber cómo sería Gurb según tú, y si te inspiraste en el pueblo de Osona (Gurb de la Plana), para poner el nombre. Muchas gracias y que por muchos años más nos sigas obsequiando con tu arte. ¡Un abrazo! Teresa

Usuari: Anònim

R: No sé cómo sería Gurb. Ni él mismo lo sabe, puesto que cambia de forma. Sólo sé que es un ente de ficción y que sólo existe en las palabras escritas en el papel y en la imaginación de cada lector. El nombre viene de la población de Gurb, efectivamente.

P: Hola. Abans de tot només vull que sàpiga que m'ha fet gaudir moltes vegades amb els seus llibres i per mi ja és com algú de la meva família. Només volia saber si l'humor que caracteritza tantes situacions dels seus escrits és fruit de la reflexió o és tan espontani com sembla. Gràcies pels seus escrits.

Usuari: Anònim

R: L'humor és espontani. No crec que un es pugui forçar a veure les coses amb humor. Jo diria que és una actitud.

P: En tanto que un renovador en muchos sentidos de la literatura española en su momento, ¿cuál es su opinión sobre la nueva generación de escritores españoles? Lucía

Usuari: Anònim

R: No creo que se pueda hablar de generaciones, como si fueran sesiones de cine: la de las 4, la de las 8, la de las 10. Los escritores van apareciendo sin cesar, unos empiezan jóvenes, otros a una edad avanzada. A veces un acontecimiento histórico destacado permite hablar de un grupo marcado por ese hecho. Pero ni siquiera así la generación es clara ni unitaria. Y si nos ponemos en el presente, la cosa es aún más difícil. Continuamente aparecen nuevos escritores. Algunos buenos, otros muy malos, la mayoría, normales. En España hay un buen ambiente literario. A los escritores se nos respeta y se nos aprecia y las editoriales están atentas y abiertas. Y hay muchos lectores.

P: Va voler ser escriptor des de que era un nen o la seva passió es desvetllà més tard? Moltes gràcies per les seves novel·les. Francesc.

Usuari: Anònim

R: De petit volia escriure. No ser escriptor, que és diferent. Va ser més tard que vaig decidir escriure no només pel meu propi plaer, sinó per publicar i ser llegit. Però va ser una evolució gradual, no una aparició miraculosa.

Comiat

'El que no està dintre d'una novel·la, no existeix'

FONT: BIBLIOTECA VIRTUAL DIPUTACIÓ BARCELONA